

Editoriál

O. Kleinová
noviny@zelpo.sk

Najkrajšie sviatky roka nám klopu na dvere. V podvedomí si premietame detstvo. Boli to krásne časy Vianoc prežité v rodinnom kruhu. Vonku tíško padal sneh a umočňoval čaro slávnostnej atmosféry. Aj dnes žijeme v napätom očakávaní radostných chvíľ, no tie minulé boli akési bezstarostnejšie. Nevyplyvalo to z hojnosti stolovania, veď štedrovečerný stôl bol skromnejší, ani darčeky neboli honosné. Všetko to však bolo pripravené s láskou. Len ten, kto zažil lásku v rodinnom kruhu, môže pochopiť ťažko opísateľné vianočné kúzlo.

Neodmysliteľnou súčasťou Vianoc je tradičný obrad, ktorým sú koledy. V minulosti bolo ich zmyslom prinášať zdravie, šťastie a dostatok v rodinnom živote. Naši predkovia dodržiavali množstvo zvykov a obradov, ak chceli šťastne prežiť. Azda najvytrvalejšie sa uchovávajú tradície stolovania. Z ostatných zvykov sa zachovalo veľmi málo. Vefa pekných a často zábavných zvykov zavial duch času. Nejde nám o návrat k idyle dávnych čias, tie sú už v nenávratne. Mali by sme si priať, aby sa v nás usalasil vnútorný obsah a etické hodnoty Vianoc, sviatkov rodiny, pokoja a dobrej vôle.

Naše Vianoce budú krásne a šťastné, ak dokážeme v pravý čas nadeľiť lásku tým, ktorí ju potrebujú. Tešme sa aj z maličkosť a nezabudnime, že každý v rodinnom kruhu prežitý deň je našim sviatkom. Ostatné sa od tejto skutočnosti len odvíja. Ak si to dokážeme uvedomiť, budeme šťastní, a aj naše vianočné sviatky budú radostné.

Šťastné Vianoce všetkým!

Ilustračné foto: A. Nociarová

Prihovára sa vám Ing. Vladimír Soták, predseda Predstavenstva a generálny riaditeľ ŽP a.s.

Všetko nasvedčuje tomu, že budúci rok bude lepší...

Vážení spolupracovníci,

sú tu opäť Vianoce a prichádza čas koncoročnéno hodnotenia dosiahnutých výsledkov. V našej akciovej spoločnosti bude tento rok patriť na jednej strane medzi dobré roky tým, že sme si udržali zamestnanosť, dokázali robiť aspoň päť dní v týždni na tri zmeny a v niektorých prevádzkarňach aj počas sobôt. Na strane druhej, v porovnaní s uplynulými rokmi, rok 2016 bol obdobím, v ktorom sme zaznamenali historicky najnižšie ceny hutníckych výrobkov.

Čo to znamená v reálnom živote? Výsledok hospodárenia, ktorý dosiahneme v tomto roku bude síce veľmi dobrý, ale ovplyvnený predajom našich spoločností ŽDAS

a TS Plzeň v Čechách a ŽDAS SGS GmbH v Nemecku. Prevádzkový výsledok hospodárenia bude v mínusových číslach. Za to však nenesie zodpovednosť vedenie spoločnosti, ani zamestnanci. Diktoval nám to trh.

Aj napriek týmto okolnostiam sme sa rozhodli našim zamestnancom vyplatiť štrnásť plat a v čase, keď tieto riadky čítate, už máte peniaze na účte. Pozitívnu správou je aj nárast cien vstupných materiálov, ako sú oceľový šrot, feroprísady, železo a iné materiály. Pohyb začíname pociťovať aj na výstupe, a tak reálne môžeme v prvom kvartáli očakávať nárast cien našich výrobkov. To je pre nás veľmi dobrá správa. Dobrou správou je aj sku-

točnosť, že sa našim obchodníkom podarilo zabezpečiť dostatok zákaziek. V týchto dňoch prebiehajú opravy, ktoré potrvajú do konca roka. Prosím všetkých, ktorí sa na nich podieľate, venujte úlohám s tým spojeným maximálnu pozornosť. Verím, že vďaka dobre odvedeným opravám budú naše technologické zariadenia pripravené na plnenie plánovaných úloh v budúcnosti. Všetko nasvedčuje, že budúci rok odštartujeme v lepších podmienkach.

Vážení spolupracovníci,

V mene Predstavenstva a Dozornej rady ŽP úprimne ďakujem za vašu lojalitu a dobre odvedenú prácu počas celého roka. Naša vďaka patrí aj vedeniu a zamestnancom všetkých dcérskych spoločností, všetkým na-

ším obchodným partnerom a ostatným spolupracovníkom našej spoločnosti. Za úspechy dosiahnuté v uplynulom roku ďakujem aj pedagógom, žiakom našich súkromných škôl a ostatným zamestnancom, za vynikajúcu reprezentáciu a šírenie dobrého mena našej spoločnosti ďakujem aj našim športovcom.

K vianočným sviatkom prajem hlavne veľa zdravia a šťastia vám i vašim rodinám. Prežite tieto sviatky v pohode a načerpajte nové sily do plnenia náročných úloh budúceho roka. Verím, že aj napriek tomu, že všade číhajú negatívne vplyvy, ktoré ovplyvňujú chod našej firmy, si Železiarne Podbrezová aj v budúcom roku obhája svoje postavenie medzi úspešnými európskymi výrobcami oceľových rúr.

Z obsahu čísla vyberáme:

Corgoň na hrade

V dedinke blízko Brezna žil jeden Ondrej, od detstva ho volali aj Corgoňom. Bol to mocný, svalnatý, ale neobratný chlapisko. K veľkej sile, čo mu prúdilo vo svaloch, chýbalo viac rozvážnosti. Školu nepoznal a od detstva pásaval dedinské kravy. Tam mu silu a zdravý rozum netreba, smiali sa mu dedinčania.

Železiarne Podbrezová Čítajte na 2. strane

Prispeli aj finančným darom

Naši kolkári tradične pred Vianocami navštevujú detské oddelenie NsP, n.o., v Brezne.

Šport Čítajte na 2. strane

Výroba v roku 2016

V oceliarni sme aj v druhom polroku 2016 pokračovali v objemovom prekračovaní finančného plánu. Kým za prvých šesť mesiacov tohto roka sme objemový plán prekročili o 16 073 ton, celkový ročný plán výroby prekročíme zhruba o 17 600 ton.

Železiarne Podbrezová Čítajte na 3. strane

Štedrý deň u nás doma

Každoročne sme sa snažili dodržiavať tradície a pripraviť všetko tak, aby Štedrý deň bol plný pokoja a šťastia. Už od rána sme držali pôst (to bolo najťažšie na celom dni). Na Štedrý deň sme varili kapustnicu s hubami, klobásou a údeným mäsom, pripravili ryby a rezne.

Redakcia Čítajte na 4. strane

Zručný mladý Horehronec

Titul „Zručný mladý Horehronec získal Milan Majer zo ZŠ s MŠ T. G. Masaryka, Ľubietová. Druhý bol Tomáš Oravkin zo Základnej školy v Helpe a tretí Radoslav Lopušný zo Základnej školy v Beňuši.

Súkromné školy Čítajte na 5. strane

O hutníkovi, športovcovi, aj umelcovi

Roky, ktoré som prežil v akciovej spoločnosti Železiarniach Podbrezová, aj tie predchádzajúce v Mostárni Brezno, sa točili vždy okolo žeriavov, ich kontrol, opráv, ale aj obsluhy - žeriavnikov, viazačov a v ich teoretického a praktického zaškolenia.

Železiarne Podbrezová Čítajte na 7. strane

Hráte o futbalový dres s podpismi

Vyžrebovaný úspešný riešiteľ tajničky vianočnej krížovky získa dres futbalového A mužstva s podpismi všetkých hráčov.

Železiarne Podbrezová Čítajte na 7. strane

Ako sviatujú naši športovci

Starý otec má ranč a moja mama tam vyrástla. Vždy som sa ako malý chlapec tešil na vianočné prázdniny, keď sme chodili na ranč. Bolo ich deväť súrodencov. Stretlo sa nás tam aj štyridsať a bolo veselo. Vonku bolo teplo a my, deti, sme si mohli robiť, čo sme chceli, jazdili sme na koňoch, na traktore... Bolo tam vždy veselo a ja na to veľmi rád spomínam.

Šport Čítajte na 8. strane

Ďakujeme

V Podbrezovane číslo 24 sme uverejnili výzvu pre darcov krvi o pomoc našej spolupracovníčke. S potešením konštatujeme, že do dňa uzavierky tohto čísla novín na Národnej transfúznej stanici v Banskej Bystrici evidovali tridsaťšesť darcov zo Železiarní Podbrezová. Sme na vás hrdí!

K hradu Ľupča už od nepamäti patrilo Horehronie s bohatými zásobami dreva a vzácnych kovov. K významnejším sídlam v regióne patrilo Brezno. Prvé správy o ňom pochádzajú z roku 1265. V ohraničení kráľovských lovných revírov sa vtedy spomínajú medzníky medzi Liptovom a Breznom. Hrad v Ľupči bol svedkom častých návštev uhorských kráľov, ktorí z pomedzi jeho múrov vydali viacero listín. V datovaní dokumentov prevažujú letné mesiace, čo vzhľadom na prírodné danosti regiónu môžeme spájať s obľúbenou kratochvíľou kráľov – poľovačkami. Romantické poľovačky sa stali obľúbeným námetom krásnych povestí, ktoré v mnohých prípadoch vychádzajú z dobových reálií.

Corgoň na hrade Ľupča

Na základe predlohy Ľudovíta Vyskoča a najnovších poznatkov z pripravovanej publikácie HRAD ĽUPČA spracoval Mgr. Vladimír Homola

V dedinke blízko Brezna žil jeden Ondrej, od detstva ho volali aj Corgoňom. Bol to mocný, svalnatý, ale neobratný chlapisko. K veľkej sile, čo mu prúdila vo svaloch, chýbalo viac rozvážnosti. Škola nepoznala a od detstva pásaval dedinské kravy. Tam mu silu a zdravý rozum netreba, smiali sa mu dedinčania.

Keď na mokrej poľnej ceste v závoze zaviazol voz naložený suchým senom, zavolali Corgoňa.

„Ondrej, pomôž nám zodvihnúť voz a večer príď na dobrú večeru,“ navrhol gazda. Mocne sa oprel do voza a ľahko ho nadvihol na suchú zem. „No vidíte, že sa to dá, len je treba vedieť ako,“ smial sa Corgoň. „Škoda mu za kravami chodiť a po chotári sa motať,“ povedal richtár. „Keď nabudúce príde na poľovačku Ľupčianske panstvo, ponúkne ho za sluhu na hrad. Tam mu skôr poriadnu robotu nájdú. Či pôjdeš Ondrej slúžiť na Ľupčiansky hrad?“ opýtal sa richtár. „Keď mi dajú dobrú stravu, prečo by som nešiel. Všade má chlieb dve kôrky a mne k žitiu viac netreba.“ Na dobré odporúčanie richtára prišiel Corgoň na Ľupčiansky hrad. V ošúchanej pastierskej kapsičke mal len kus čierneho chleba a zapáchajúcu hrudku

ovčieho syra. „Ej, na vysokej skale ten hrad postavili,“ pošomral si pod nosom. „Prečo také ozrutné stavisko nepostavili na rovine pri Hrone?“

„Ja som Corgoň a ustanovil som sa k pánu veľkomožnému za sluhu,“ povedal strážcovi pri drevenej bráne. „Len mi pán vojak povedz, kde sa mám ohlásiť.“ „Oj, len sa ty priateľko nestrachuj...“ povedal strážca, „...dobrých a mocných chlapov aj na Ľupčianskom hrade potrebujú. Poriadne si vyrástol a takého chlapa pán veľkomožný neodmietne. Neradno sa ti v noci do cesty priplichtiť. Veď sa ani cez tieto úzke dvere nezmesťš,“ žartoval strážca. „Čím ťa mater chovala? Už som veru kusisko sveta pochodil, ale také ozrutné chlapisko som ešte nestretol. Nechcel by som sa s tebou pasovať. Veď ty jedným úderom aj vola zabiješ. Takýchto dvoch chlapov, ako som ja do rúk vezmeš a cítiť nebudeš, že ich tam máš. To sa náš pán začuduje, keď sa tam ustanoviš. No, chystaj sa, práve prichádza pre teba pánov sluha. Nestrachuj sa, pán ti nič neurobí. Iba mu všetko pekne po poriadku rozprávaj.“

„Čo ťa na hrad priviedlo?“, opýtal sa pán veľkomožný.

„Slúžiť by som na hrade chcel. Hádám mi dajakú robotu dáte.“

„No dobre, robotu ti dáme a o ostatné sa postaráme.“

„Veď ja pláču nežiadam a robiť za stravu budem.“

„Takéhoto mocného chlapa budem pri sebe vždy potrebovať. Ako si ťa obzerám, ty sa môžeš aj s medvediskom pasovať. Na poľovačkách budeš mojim zbrojnošom. Zadarmo to od teba žiadať nebudem. Stravy sa ti dostane koľko budeš chcieť. Naješ sa do sýtosti a ešte ti krpce ušije krpčiar v dedine pod hradom a kabanicu s nohavicami hradný krajčír. A akože ťa volajú krstným menom?“

„Ondrej, pán veľkomožný, ale doma mi prischlo meno Corgoň. To vraj preto, že som sám sebe nemotorný.“

Spokojne si na Ľupčianskom hrade Corgoň žil a panstvo si ho obľúbilo. Chodieval s veľkomožným na poľovačky a pán bol viac ako spokojný. Dôveru si získal na jednej z mnohých poľovačiek. Postrelený diviak zanechal krvavú stopu v snehu. Keď ho našli, rozzúrený sa vyrútil na veľkomožného a nebyť Corgoňovej odvahy, zle by sa to bolo skončilo. Corgoň chytil diviaka za veľké

kly a obrovskou silou ho šmaril o zem a dorazil bukovým kyjom. Prítomné panstvo zhliadlo od prekvapenia. Večer sa na hradnej hostine o ničom inom nehovorilo, len o veľkej sile a odvahe Corgoňa. Iní páni tiež chceli mať takého siláka. „Môjho obra vám vážené panstvo nedám. Také dukáty ešte v Kremnici nevyrobili, za ktoré by som ho predal. Radšej si vyberte desať mojich sluhov, ale tohto siláka si nikdy nedám.“

Stredoveký hon

Panstvo sa dohodlo, že ďalšiu poľovačku pán Ľupčianskeho hrada pripraví na medveďa. Po horách sa ich potulovalo dosť a jeleniu zver a ovce po salašoch nivočili. Krátko pred dňom poľovačky sa hradný pán dopočul, že jeho verný sluha Corgoň ochorel. Pán si na neho zvykol a preto prikázal, že ho treba poriadne kurírovať a postaviť ho na nohy. Ale nemocný Corgoň sa ani v deň poľovačky nevládal z posteľe postaviť. „Budeme sa musieť zaobísť bez neho, aj tak by mi bol málo platný,“ povedal pán. Družina lovcov, bola vychystaná na poľovačku. „Nie, nie! Nemôžem nechať môjho pána samého. Ktovie, čo sa práve dnes môže prihodiť. Do smrti by ma morili výčitky svedomia. Koľko vládzem, toľko vládzem a ležať na posteli nezostanem.“ Hľadal Corgoň svojho pána po horách a potácal sa v horúčkach. Choroba ho dlávlila, ako ťažká mora. Konečne sa mu podarilo natriť na družinu. Pán hrada začudovane pokrčil hlavou, kde sa tu ten berie. „Si chorý a služobníctvu som prikázal, aby ťa nechalo ležať.“ „Nedá mi svedomie, pán veľkomožný. Ja na posteli a vy na poľovačke. Corgoň kráčal pri boku svoj-

ho pána. Už stačil nabráť dostatok síl a choroba ustupovala. „Vidíš, toľko si sa strachoval a poľovačka dobre dopadla,“ prihovril sa pán Corgoňovi. Panstvo prechádzalo hustým porastom, keď sa na chodník vyrútilo ozrutné medvedisko. Postavilo sa na zadné laby a hnalo sa na družinu. Šťastie, že Corgoň stačil zasiahnuť včas. Svojho pána odsotil a postavil sa medvedej ozrute do cesty. Zastavil sa zápas na život a na smrť. Panstvo akoby skamenelo od strachu. Lúčna tráva sa krvou začervenalala. Silou obra premohol Corgoň medveďa. Zahrdúsil ho vo svojich rukách. Keď medvedisko znehybnelo, ani Corgoň zo zeme nevstal. Jeho telo bolo poznačené pazúrami medveďa. Keď ho na hrade položili na drevenú posteľ, už mu nikto nemohol pomôcť.

„Takého udatného, obrancu už nikdy mať nebudem,“ žalostil pán. „Pochovajte ho, ako sa patrí! Lebo mu prichodí pocta udatného rytiera. Nad jeho hlavu nad hrobom dajte do kameňa vytesať medvediu hlavu!“ Medvedia hlava sa stala večným symbolom vernosti Corgoňa k pánovi a tento príbeh pripomína dávne časy, keď povinnosť bola nadovšetko.

Milou tradíciou sa stáva návšteva Mikuláša v Nemocnici s poliklinikou, n.o., v Brezne. Podbrezovskí kolkári chodia obdarovať detičky, ktoré sú v rukách zdravotníckeho personálu detského oddelenia tejto nemocnice. Aj tento rok za prítomnosti zastupujúcej primárky MUDr. Márie Nemčekovej robili radosť vo všetkých úsekoch tohto oddelenia. Mikuláš s anjelom si vypočuli básničky, aj pesničky od malých pacientov a obdarovali ich sladkými dobrotami. Okrem dobrej nálady opäť prispeli aj finančným sponzorským darom, ktorý podľa slov vrchnej sestry Mgr. Ziny Veždúrovej poslúži na dovybavenie ordinácie detského príjmu.

Text: P. Kühnel
Foto: I. Kardhordová

Deti zamestnancov Železiarní Podbrezová a dcérskych spoločností si prišli na svoje 11. decembra v Dome kultúry ŽP na mikulášskom predstavení Smelý zajko.

F: I. Kardhordová

Čo nás na dvojčatách, sprava: Cyrilovi a Imrichovi Kováčovoch, Pavlovi a Stanislavovi Kyzekovoch, zaujalo? V polovici decembra oslávili svoje životné jubileá. Bratia Kováčovci pridali v tomto roku aj ďalšie jubileum, odpracovaných tridsaťpäť rokov v podbrezovských železiarňach. Napriek tomu si ich na pracovisku ešte stále mnohí mylia. Nečudo, veď majú toho veľa spoločného. V jeden deň nastúpili do základnej, strednej školy, na vojenskú službu, oženili sa a zamestnali v železiarňach v ťahárni rúr. Vekovo o niečo starší sú bratia Kyzekovci, ktorí najprv pracovali v Mostárni Brezno, potom v Kysuckom Novom Meste a do Železiarní Podbrezová a.s. nastúpil pred trinástimi rokmi Pavel, do centrálnej údržby a o osem mesiacov ho nasledoval Stanislav, ktorý pracuje v energetike. Ako sme sa dozvedeli, životy dvojčiek sú úzko späté, sú nielen bratmi, ale aj najlepšimi kamarátmi, a aj bez blízkosti toho druhého, napodiv, konajú rovnako. K jubileu im želáme najmä pevné zdravie a pohodové vianočné sviatky.

Text: V. Kúkolová
Foto: I. Kardhordová

Ilustračné foto: A. Nociarová

Ing. Martin Domovec, asistent výrobného riaditeľa hodnotí

Blíži sa koniec roku 2016 a hoci sme ešte nesplnili všetky výrobné úlohy stanovené na dvanásť mesiac, pomaly môžeme začať s jeho bilanciou.

V oceliarni sme aj v druhom polroku 2016 pokračovali v objemovom pokračovaní finančného plánu. Kým za prvých šesť mesiacov tohto roka sme objemový plán prekročili o 16 073 ton, celkový ročný plán výroby prekročíme zhruba o 17 600 ton. Objem výroby kontinuálne odlievajúcich blokov na predaj prekročíme o 11 700 ton, objem výroby kontinuálne odlievajúcich blokov pre valcovňu rúr prekročíme o 5 900 ton.

Rok 2016 bol poznamenaný kolísavým dopytom po kontinuálne odlievajúcich oceľových blokoch z produkcie ŽP a.s. Kvôli zvýšeným požiadavkám na predaj oceľových blokov, a aj zvýšenej potrebe vsádzky pre valcovňu rúr, sme v oceliarni od 1. júna 2016 pristúpili k zmene pracovného režimu. Na druhej strane sme boli nútení kvôli avizovanému poklesu objemu zákaziek na štvrtý kvartál, prejsť od 1. októbra 2016 späť na pôvodný pracovný režim zo začiatku roka. Pozitívne môžeme hodnotiť aj celkový vývoj ďalších hlavných ukazovateľov – predváhy a výrobných prestojov. Za celý rok 2016 podkročíme celkovú predváhu, v porovnaní s plánom, zhruba o 6 kilogramov na tonu (ďalej kg/t) a výrobné prestoje podkročíme zhruba o 2,5 percenta. Podobne ako v minulých rokoch, bolo aj v roku 2016 v oceliarni zrealizovaných viacero technologických zmien a inovácií. V priebehu roka sme pristúpili k úprave prídavného množstva silikokalcia (CaSi) pre modifikáciu nekovových vtrúsenín a upravili sme režim čerenia ocele pre zníženie množstva nekovových vmestkov v oceli. Na zariadení pre plynulé odlievanie ocele sme postupne upravili parametre nábehových štartovacích rýchlostí pre všetky vyrábané formáty a úpravou uloženia prizmatických valcov v sekundárnej sekcii chladenia sme stabilizovali požadovanú priamosť oceľových blokov. Dňa 27. júna sme úspešne otestovali výrobu doposiaľ najmenšieho formátu – kvadrátu 105

milimetrov (mm). Výsledky interných analýz, aj odozva externých zákazníkov po prvom valcovaní týchto blokov, boli pozitívne a v prvom kvartáli roku 2017 plánujeme začať štandardnú výrobu tohto formátu.

Na rozdiel od oceliarne, vo valcovni rúr sme v druhom polroku 2016 nepokračovali v objemových výsledkoch z prvého polroka. Kým za prvých šesť mesiacov tohto roka sme objemový plán prekročili o 4 687 ton, celkové ročné objemové plnenie valcovne rúr skončí zhruba na úrovni finančného plánu. Objem výroby valcovaných rúr na predaj nesplníme zhruba o 1 300 ton, objem výroby vstupných polotovarov pre výrobu presných rúr naopak prekročíme zhruba o 1 300 ton. Plnenie výroby vstupných polotovarov pre výrobu oblúkov bude zhruba na úrovni finančného plánu. Z uvedených čísel je zrejme, že v druhom polroku roku sme postupne každý mesiac dosahovali nižšie a nižšie hodnoty, pričom tento trend vyvrcholil v októbri, keď sme dosiahli doposiaľ historicky najnižšiu predváhu pri výrobe valcovaných rúr. Plánovaná hodnota predváhy bola v tomto mesiaci podkročená až o 21,1 kg/t. Ročná úroveň predváhy bude vo valcovni podkročená zhruba o 15 kg/t. Výrobné prestoje vo valcovni rúr za rok 2016 síce prekročíme zhruba o 1 percento, ale je to z titulu prekročenia technologicky nutných prestojov a zvýšeného počtu prestavieb a zmien akostí. Z pohľadu technologických inovácií môžeme rok 2016 hodnotiť veľmi pozitívne. Od začiatku roka sme v košoch pretlačovacej stolice po prvýkrát používali tvrdokovové valce. Môžeme

konštatovať jednoznačný prínos z pohľadu životnosti valcov – na obidvoch košoch valce vyvalcovali viac ako 300 tisíc kusov a tiež zvýšenej povrchovej kvality lúp. Na pretlačovacej stolici sme pokračovali v optimalizácii parametrov nového kalibračného radu. Zmena úkosov na trňových tyčiach pretlačovacej stolice prispela výraznou mierou k vynikajúcim výsledkom v predváhe a zníženiu materiálových nákladov. V decembri 2015 sme počas strednej opravy zmenili systém regulácie chladenia stojanov ťahovej redukovne. Počas celého

roku 2016 prebiehali v spolupráci so ŽP Výskumno – vývojovým centrom s.r.o. (ŽP VVC) merania a analýzy povrchovej teploty valcov v stojanoch a pristúpili sme aj ku konkrétnym zmenám parametrov chladenia. V uvedených analýzách, meraniach a zmenách budeme pokračovať aj v roku 2017. Umožní nám to dosiahnuť vyššie dovalcovacie teploty a zlepšiť homogenitu štruktúry a mechanické vlastnosti rúr po valcovaní. Z pohľadu rozdelenia valcovaných rúr podľa účelu použitia môžeme konštatovať stabilný objem zákaziek vo väčšine hlavných výrobných skupín valcovne rúr.

V sortimente presných rúr ťahaných za studena prekročíme objem výroby stanovený vo finančnom pláne zhruba o 1 000 ton. Pozitívne môžeme hodnotiť aj vývoj predváhy, za rok 2016 ju podkročíme zhruba o 0,25 kg/t. Z pohľadu rozdelenia presných rúr podľa účelu použitia môžeme konštatovať stabilné množstvo zákaziek vo väčšine hlavných výrobných skupín ťahárne rúr – štandardných konštrukčných rúr, výmenníkových rúr a kotlových rúr, aj v rúrach pre hydraulické a pneumatické rozvody. Plánovaný objem v sortimente galvanicky pozinkovaných rúr od začiatku roku

prekročíme zhruba o 230 ton. Naopak, pokles cítime v zákazkách na rúry pre automobilový priemysel. V sortimente presných delených rúr celkové ročné objemové plnenie skončí zhruba na úrovni finančného plánu. Plánovaný objem výroby v sortimente hydraulických rúr nesplníme zhruba o 20 ton. Z pohľadu technologických inovácií a zvyšovania produktivity práce považujeme za najdôležitejšiu akciu inštalovanie delenia rúr priamo na ťažnej stolici č. 3-04 v Dielni 1, s modernizovaným ťažným vozíkom, ktorý umožní zarovnanie a delenie rúr priamo na ťažnej stolici. V rovnakom trende budeme postupovať aj v nasledujúcom roku a rovnaký spôsob delenia plánujeme nainštalovať aj na ťažnej stolici č. 3-01. Rovnako efektívne z pohľadu zvyšovania produktivity je zariadenie na konzerváciu vnútorného povrchu rúr pred zinkovaním, čím sa odstráni práčne ručné čistenie nakonzervovaného vonkajšieho povrchu rúr. Toto zariadenie je inštalované a oživené práve v tomto období a od začiatku roku 2017 ho začneme naplno využívať. Ďalšou inováciou, ktorú je nutné spomenúť, je nový typ sivej pasivácie na zinkovanom povrchu rúr, ktorá nám umožní rozšíriť ponuku galvanizovaných rúr nielen pre hydraulické a pneumatické rozvody, ale aj na komponenty pre automobilový priemysel.

V sortimente navarovacích oblúkov celkové ročné objemové plnenie skončí zhruba na úrovni finančného plánu. Rovnako je to aj v sortimente redukcií. Z pohľadu realizovania výskumných a vývojových úloh bol rok 2016 aj vďaka spolupráci s dcérskou spoločnosťou ŽP VVC ďalším zo série úspešných. V oceliarni sme v spolupráci s ďalšou dcérskou spoločnosťou Žiaromat a.s. a Hutníckou fakultou Technickej univerzity v Košiciach, začali v priebehu roka 2016 spoločne riešiť problematiku výskumu a vývoja v oblasti žiaruvzdornej

keramiky a zvyšovania kvality ocele štúdiom procesov prúdenia v medzianpe pomocou vodného modelu. Vo valcovni rúr, po už spomínanom úspešnom nasadení zariadenia na chladenie valcov redukovne, prebiehala v priebehu roka 2016 postupná optimalizácia parametrov chladenia na každom valcovacom stojane. So ŽP VVC sme spolupracovali aj na matematickom modeli výrobného procesu a analýze teplotného profilu valcovacej trate, ktoré by nám mali pomôcť detailnejšie pochopiť tepelno – deformačné podmienky tvárnenia v jednotlivých agregátoch valcovacej trate. V ťahárni rúr v roku 2016 prebiehal výskum technologického procesu tvárnenia pri výrobe rúr s tvarovo členitým vnútorným povrchom. Okrem iného sme sa za účelom znížovania materiálovej náročnosti zaoberali aj optimalizáciou dĺžok vstupných polotovarov a tvárnenia za studena z pohľadu stavu mikroštruktúry a medzného stavu plasticity.

V rámci systému manažmentu akosti boli v roku 2016 v Železiarňach Podbrezová a.s. uskutočnené recertifikačné audity podľa noriem ISO 9001:2008 a ISO TS 16949:2009. Všetky boli úspešné, obhájili sme certifikáty, ktoré potvrdzujú, že výrobné procesy sú overené a sú v zhode s požiadavkami uvedenými v príslušných normách. Rovnako úspešne sme obhájili recertifikáciu systému environmentálneho manažérstva podľa EN ISO 14001:2004 a úspešný bol aj dozorový audit systému riadenia bezpečnosti práce podľa OHSAS 18001.

Verím, že sa nám v roku 2017 podarí spoločnými silami znovu posunúť našu spoločnosť o niečo ďalej z pohľadu zlepšovania technológií, zvyšovania kvality našich výrobkov a znížovania nákladov na výrobu.

V mene výrobného úseku, ako aj v mene svojom, ďakujem všetkým zamestnancom výrobného úseku, aj všetkým zamestnancom ŽP a.s., za úsilie vynaložené pri plnení výrobných úloh počas tohto roka. Prajem všetkým príjemne prežiť vianočné sviatky, veľa pevného zdravia, šťastia a úspešný nový rok 2017.

Ako vyzerá Štedrý deň vo vašej rodine?

Pavol KOŠTIAL, predseda ZV OZ KOVO

- Ja som vyrástol a dodnes žijem v Čiernom Balogu v Jánošovke a snažím sa, aby sme udržiavali tradície našej rodiny. U nás sa Štedrý deň tradične začína ranným umývaním v studenej vode, aby sme boli všetci zdraví. Voľakedy v detstve ešte na potoku, dnes už pod studenou vodou. Keďže Štedrý deň je pôstny, začíname ho bez raňajok. Deti a starší si môžu dať cez deň bryndzovej polievky s mrveničkou, zemiakmi alebo rezancami a ostatní musia vydržať až do večera bez jedla.

Prípravy na Štedrý večer sa začínajú opatrením domácností zvierat a všetci sa podieľajú na pripravách štedrej večere. Koláče sa upečú už deň vopred, nesmie chýbať makovník, biely koláč beluš. Ráno na Štedrý deň sa namočia lokše (u nás sa tak volajú opekance) do mlieka alebo sladkej vody, aby napučali. Chystá sa jedlo na stôl – údené mäso, klobásky, zemiaky, zemiakový šalát, varí sa hrach, biela kapusta so zátrepkou, v ktorej sa varia len huby (a je to najlepšia vareňa na svete ☺). Pripraví sa rezne, ryby, my nejeme kapra, ale filé.

Postupne, ako sa dovára, chystáme aj na stôl. Keď zasadneme, nesmie tam nič chýbať. Od stola totiž nikto nesmie odísť, lebo by opustil prvú rodinu. Niekde majú zvyk dávať pod obrus peniaze, my hádzame mince pod stôl, aby sme neboli chudobní. Zdravie symbolizuje cesnak. Prestierame ešte jeden stôl pre nečakanú návštevu.

Večera sa začína modlitbou. Všetci pri stole sa chytia za ruky, pomodlíme sa, jeme cesnak, de-

tom urobíme cesnakom krížik na čielko, oblátky s medom a potom začína hlavný chod. Pustíme sa do bielej kapusty, nasleduje, ryba, rezne, šalát či zemiaky, hrach jeme z jednej misky. Zásada je, že každý musí okúsiť zo všetkého, čo je na stole, aspoň po troške. Naším zvykom je z jedla odkladať na tanier aj pre domáce zvieratká, ktorým to po večeri odnesieme.

Potom prejdeme k vianočnému stromčeku, kde sa delia darčeky. Keď sa potešíme z darčiek, opäť presadneme k stolu a hodujeme. Neodmysliteľnou súčasťou nášho Štedrého večera je polnočná svätá omša. Na štedrovečernom stole zostáva všetko tak a keď sa vrátíme z polnočnej, opäť zasadneme a slávnostná rodinná atmosféra pokračuje.

Utkvelo vám niečo z vianočnej atmosféry z detstva, čím sa riadite dodnes?

- Nezabudnem nikdy, ako moji starí rodičia z osady Medvedov prišli k nám pešo za poriadnej chumelice po večeri (autobusy vtedy nechodili) aby nám, vnúčatám, odovzdali darčeky. Dali nám po jednej košieľke, hodinku s nami posedeli a opäť sa pobrali v tom nečase domov. Ja som ich obdivoval a cítil, že to robia z lásky. A to sú tie najkrajšie spomienky na nich, ktoré si držím v hlave dodnes a chcem v tom pokračovať. Vianoce sú pre mňa sviatky rodiny a rodina je pre mňa to najdôležitejšie.

- Každoročne sme sa snažili dodržiavať tradície a pripraviť všetko tak, aby Štedrý deň bol plný pokoja a šťastia. Už od rána sme držali pôstu (to bolo najťažšie na celom dni). Na Štedrý deň sme varili kapustnicu s hubami, klobásou a údeným mäsom, pripravili ryby a rezne. Ostatné dobroty (kysnuté koláče, šalát...) sme nachystali deň vopred. Stromček a výzdoba domu bola hotová v predstihu aj dva dni. Pred večerom išiel pán domu do maštale nakrmiť zvieratá. Aby vedeli, že je Štedrý deň, nad dvere zavesil smrekovú vetvičku a cesnak (ochrana pred zlými silami) a každé zvieratko obdaroval jabĺčkom a chlebom.

Pred odchodom na vianočné hosloslužby (u nás v dedine bývajú večer o pol štvrtej) bolo treba presetriť stôl, pod obrus dať bankovky a na obrus rozložiť mince. Prvýkrát bol rozsvietený stromček, v strede stola nesmela chýbať obyčajná biela sviečka a chlieb. Po návrate z kostola sme dorobili opekance s mäsom a všetky pripravené dobroty putovali na stôl.

Večera sa začínala modlitbou, rodičia sa poďakovali za zdravie a šťastie rodiny a prekrojili jabĺčka.

Ako prvé sme jedli oblátky s medom (aby sme boli dobrí), nasledovala klobása s chlebom, cesnak (aby nás bosorky neprenasledovali), kapustnica s hríbmami a bielym koláčom (niekde ho volajú aj holý, sladký, beluš). Ako posledné sme jedli rybu alebo rezeň so šalátom. Počas večere bol zákaz odísť od stola a nesmelo nič padnúť na zem. Z každého jedla, čo bolo na stole, sme odobrali malý kúsok - neskôr to mama odniesla na dvor a položila na tajné miesto (bol to dar pre anjely). Večera končila poďakovaním za jedlo. Nasledovalo rozbaľovanie darčiek a hoci sme boli nasýtení do

Alena DAUČIKOVÁ, ťaháreň rúr

puknutia, predsa len, pri stromčeku musel byť mamin tradičný múčnik – Bohémka.

Takéto krásne Vianoce sme naposledy prežili vlni. Tie tohtoročné budú iné, smutnejšie. Na sklomku minulého roka nám odišiel najstarší člen – strážca pokoja, pohody a pilier rodiny. Aj tohto roku budeme dodržiavať tradície, ale bez nášho otca to bude ťažšie. Vypustíme niektoré zvyky, ktoré robil len on a zavedieme nové – pred bohoslužbami pôjdeme zapáliť sviečku na cintorín a na stole bude počas večere prestreť o jeden tanier navyše.

Utkvelo vám niečo z vianočnej atmosféry z detstva, čím sa riadite dodnes?

- Sú chvíle, ktoré si človek zapamätá na celý život. Na jednu príhodu z detstva si s úsmevom spomínam už mnoho rokov. U nás v Strelníkoch bolo zvykom chodiť po večeri zaspievať vianočnú pieseň niekomu blízkemu. Rodičia, bratia a ja sme sa vybrali do rodiny otcovho brata. Prišli sme pred dvere domu a začali spievať zo spevníka. Bočné ulice v dedine vtedy neboli osvetlené. Museli sme si svietiť na pieseň baterkou, no tá nám v polovici zhasla. Darmo sme s ňou triasli – nepomohlo. Najprv nastalo ticho, potom tlmený chichot nielen pred, ale aj za dverami domu. Môj otec v snahe zachrániť čo sa dalo, pokračoval v piesni, ale s vymyslenými slovami. Spoznať bolo počuť už poriadny rehot. Domáci pán to nevydržal, zapálil svetlo, otvoril dvere so slovami „Vitajte, dobre že ste prišli, že ste nás neobišli, vonku je zima poďte k peci, tam si dáme dva deci“ Večer pokračoval v príjemnej atmosfére. Rodičia spomínali príhody z detstva a my, deti, sme hltali každé ich slovo. Vianoce sú sviatky pokoja a

rodiny. Každá chvíľa strávená s ľuďmi, ktorých mám rada je neopakovateľná a nezabudnuteľná.

Bohémska

Cesto: 30 dkg hladká múka, 10 dkg maslo, 3 lyžice práškový cukor, 1 žltok, 1 celé vajce, postrúhaná kôra z pol citróna, 1 dkg Salajka, 2 lyžice kakao – zamiesiť, na hodinu odložiť do chladničky, vyvalkať 3 pláty a upiecť.

Plnka: ½ l mlieka, 2 lyžice maizena - uvariť hustú kašu. Vymiešať 25 dkg maslo, 25 dkg práškový cukor, 2 lyžice kakao, rumovú príchuť a spojiť s vychladnutou kašou. Pláty naplniť a zaťažiť do druhého dňa.

Poleva: 7 dkg maslo, 7 dkg práškový cukor, 2 lyžice kakao, 2 lyžice mlieko, 2 lyžice maizena - rozpustiť na miernom ohni za stáleho miešania a variť do mierneho zhutnutia. Nakoniec pridať 1 lyžičku oleja a teplú polevu vyliať na pláty.

Trojfarebný rez

Suroviny: 3 lyžice medu, 3 lyžice kakao, 3 vajčka, 30 dkg práškový cukor, 8 dkg Hera – variť nad parou 5 minút. Po vychladnutí pridať 60 dkg hladkej múky, v ktorej je zamiešaná 1 lyžička sódy bikarbóny. Vymiešať cesto, vyvalkať 4 pláty a upiecť.

Krém: osobitne uvariť - 8 dcl mlieka, 2 jahodové pudinky, 4 dcl mlieka, 1 vanilkový pudink. Vymiešať do peny 40 dkg maslo a 40 dkg práškový cukor, jednu tretinu masla vmiešať do vanilkového pudingu a dve tretiny do jahodového. Prvý plát natrieť polovicou jahodovej plnky, plát, vanilková plnka, plát, druhá polovica jahodovej plnky a plát. Na niekoľko hodín zaťažiť a potom vrch koláča poliať polevou.

Poleva: nad parou vymiešať 20 dkg horkej čokolády s 1 dcl oleja.

Ilustračné foto: Erika Vlčková

de si užívame vianočné sviatky. Chodíme často na prechádzky a s vnúčikom si radi pozrieme všetky rozprávky, ktoré dávajú v televízii. Samozrejme, že počas sviatkov nezabúdame na našich najbližších. Na Štedrú večeru vždy pozývame svoju mamu, ďalšiu dcéru z Banskej Bystrice a tento rok zať pozval aj svojich dvoch bratov z Oravy s rodinami, takže sa nás pri sviatočnom stole zide asi jedenásť.

Utkvelo vám niečo z vianočnej atmosféry z detstva, čím sa riadite dodnes?

- Zo starých zvykov si pamätám, že kedysi svokra na Štedrý deň doobeda s kadidlom pochodila po všetkých izbách, aby dom očistila od všetkého zla a do rohov miestností sypala hrach, aby bola dobrá úroda. Našu vianočnú atmosféru však ovplyvnili zvyky, ktoré som prevzala od mojej mamy. Aj v súčasnosti dávame pod obrus peniaze, aby bola hojnosť, krájame jabĺčka, čím predpovedáme zdravie a nechýba tanier navyše pre náhodného hosťa. Ale čo je najdôležitejšie, snažíme sa udržať si rodinnú pohodu.

Jozef SIMAN, centrálna údržba

viac chutia. Hoci máme umelý stromček, manželka zdobí ikebany smrekovými vetvičkami, aby nám nechýbala vôňa lesa. Štedrý deň, to je deň pôstu, takže sa v jedle, tak ako za môjho detstva, ráno obmedzujeme. Neobedujeme a tešíme sa na večeru. U nás je to zladenie zvykov a jedál s manželkinými skúsenosťami z domu. V podstate sa však štedrá večera málo líši od toho, na čo som bol zvyknutý z detstva. Manželka s dcérou sa venujú príprave jedál a slávnostnému zdobeniu stola. Pod obrus položia peniaze, aby aj ten nasledujúci rok bol bohatý. Na stole nechýbajú sviečky, víno na prípitok, oblátky (okružle aj ploché), med, cesnak – aby nás na budúci rok obchádzalo všetko zlé. Aj u nás podávame makové opekance, vyprázané rybie filé so zemiakovým šalátom a kapustnicu. Po večeri sú pripravené mysy s ovocím a koláčmi.

Takto začínajú u nás vianočné dni, ktoré sú pre mňa sviatkami pohody, príjemnej atmosféry, stretnutia členov našej úzkej rodiny. V priebehu prvých vianočných dní absolvujeme návštevy našich rodičov. Vážim si toto obdobie o to viac, že v práci máme pred sviatkami decembrové opravy vo valcovní rúr, sú to turbulentné dni, po ktorých nasledujú Vianoce, ktoré sú pre mňa tým správnym oddychom.

Utkvelo vám niečo z vianočnej atmosféry z detstva, čím sa riadite dodnes?

- Zo spomienok na moje detstvo a Vianoce mi zostal jeden zážitok, keď som veľmi túžil dostať pod stromček favorit. Bolo to v dobe, keď tovaru bolo málo a museli sa vystať „fronty“, aby ste dostali takúto úzkoprofilový tovar. Pamätám sa, že dlhý rad vystál môj starší brat a ja som vytúžený darček našiel pod stromčekom. Nejde ani tak o ten darček, ale obetavosť staršieho brata, ktorý v chlade vydržal stáť hodiny. To je o tej bratskej a rodinnej láske, ktorá má byť symbolom nielen týchto sviatkov.

Danka BARANOVÁ, valcovňa rúr

- Vianočné tradície som prevzala od mojej maminky. Bývam s dcérou, zaťom a dvojročným vnúčikom na Bacúchu a asi týždeň vopred ozdobíme stromček, vyriadieme a niečo upečieme. Aj u nás je celý Štedrý deň až do večere pôstny, niekedy si na raňajky dáme niečo menej výdatné, vnúčik sa stravuje ako obvykle. Potom s dcérou pripravujeme štedrovečerné jedlá. Slávnostne vyzdobíme stôl, na ktorý položíme adventný veniec s novými sviečkami, pred večerou ich všetky zapálime. Večera začína modlitbou, pripijeme si veruťom, nasleduje cesnak s oblátkami a medom. Na stôl dávame aj ovocnú misu, ku ktorej položíme surovú cibuľu a zemiak. Počas večere jablká rozkrojíme, a keď majú zdravý jadrovník, znamená to zdravý a šťastný ďalší rok. Okrem toho si na tanier dáme na mesačičky rozdelené ovocie. Na stole je aj sladký chlieb, ktorý upečiem v tento deň z kysnutého cesta s hrozienkami. Ako hlavné jedlo podávame hríbovú kapustnicu so smotanou, vyprázanú rybu a bravčové rezne so zemiakovým šalátom. V kapustnici vyvarenú klobásku vyberieme, nakrájame a uložíme na tanier. Kto má zo stolujúcich chuť, môže si klobásku pridať do kapustnice. Na stole nesmie chýbať vianočné pečivo – z lineckého a vanilkového cesta, hlavne medvedie labky a stará mama z Dubovej donesie medovníky. K tomu deň predtým upečieme metrák, aby sme mali aj krémový zákusok. Po večeri zavzvoníme na zvonček a rozdávať sa darčeky. Vyvrcholením dňa pre dospelých je polnočná omša.

Z mojich detských čias si najviac pamätám na to, ako sme sa s bratom tešili na Ježiška, ktorý nám vždy priniesol darčeky pod stromček. Už ako malé sa mi páčilo, a v tomto veku ešte viac, že sa stretneme všetci z rodiny a v poho-

Ing. Peter Mlynarčík

Súkromná stredná odborná škola hutnícka Železiarne Podbrezová a Železiarne Podbrezová a.s. usporiadali 9. decembra 2016 súťaž technických zručností žiakov základných škôl druhého stupňa pod názvom „Zručný

mape, ktorú zverejňuje Európska komisia;

- usmerniť pozornosť žiakov základných škôl na štúdium v našej škole.

Do nultého ročníka sa prihlásilo jedenásť škôl, desať z okresu

Súťaž žiakov základných škôl

Zručný mladý Horehronec

mladý Horehronec“. Zorganizovaním tejto súťaže sme sa zapojili do aktivít v rámci Európskeho

týždňa odborných zručností, na základe iniciatívy Európskej komisie, ktorej cieľom je zatraktívniť odborné vzdelávanie a prípravu na zabezpečenie kvalitných zručností a pracovných miest, a to prostredníctvom podujatí organizovaných v celej Európe. Umožnilo nám to:

- využiť spoločnú značku v podobe vizuálnej identity a sloganu Európsky týždeň odborných zručností – Objav svoj talent;
- byť súčasťou širšej siete jednotlivcov a organizácií presadzujúcich odborné vzdelávanie a prípravu;

- získať väčšiu publicitu a záujem o činnosť, ktorú vykonávame v oblasti odborného vzdelávania a prípravy;

- zabezpečiť širšiu viditeľnosť našej činnosti, lebo naše podujatie je propagované na webovej

Zručným mladým Horehroncom sa stal Matej Majer zo ZŠ v Ľubietovej. Sprava Tomáš Oravkin, Radoslav Lopušný a Matej Majer.

na webovej stránke školy. Brezno a prišli súťažiaci aj zo ZŠ v Ľubietovej. Z každej školy súťažili dvaja žiaci. Súťaž pozostávala z dvoch častí, praktickej a teoretickej. V praktickej časti mali súťažiaci predviesť svoje schopnosti merania, rezania podľa výkresovej dokumentácie za stanovený čas, v súťaži družstiev bola montáž stavebnice Merkúr na čas. V teoretickej časti vypracovali a vyriešili testové otázky z matematiky a fyziky na počítači. Súťažilo sa o zaujímavé vecné ceny pre jednotlivcov aj pre víťazné družstvá, ktoré získali pre svoju školu sadu náradia. Všetci žiaci dostali tričká, v ktorých súťažili a diplomy za aktívnu účasť.

Titul „Zručný mladý Horehronec získal Milan Majer zo ZŠ s MŠ T. G. Masaryka, Ľubietová. Druhý bol Tomáš Oravkin zo Základnej školy v Helpe a tretí Radoslav Lopušný zo Základnej školy v Beňušoch.

V kategórii družstiev zvíťazila Základná škola s materskou školou T. G. Masaryka, Ľubietová (Matej Majer, Adam Zajac), druhá bola Základná škola Polomka, súťažiaci Samuel Maruškin a Lukáš Jankov a tretia ZŠ Čierny Balog Jánošovka, súťažiaci Patrik Giertl a Edo Tomkuliak.

Žiaci si otestovali v jednej kategórii presnosť merania.

Foto: A. Nociarová

Pedagógovia navštívili aj Hutnícke múzeum Železiarne Podbrezová.

F: A. Nociarová

Pedagogickí pracovníci, ktorí žiakov sprevádzali, mali možnosť v čase súťaže absolvovať exkurziu v Hutníckom múzeu ŽP a navštívili výrobné prevádzkarne Železiarne Podbrezová. Toto vydaté podujatie prinieslo nielen zábavu žiakom, ktorí si testovali svoje zručnosti, víťazom hodnotné ceny, ale zároveň získali poznatky o škole, ktorá im ponúka perspektívne štúdium.

V súťaži družstiev zvíťazila ZŠ v Ľubietovej. Sprava: Mgr. Mária Vidová, Adam Zajac, Matej Majer.

Foto: J. Čieľ

Snaha sa cení, no hodnotia sa výsledky...

Lucia Vojčíková
učiteľka odborných predmetov

Súčasťou krajského kola XXXIII. ročníka súťaže Zenit v elektronickej sa stali aj študenti Súkromnej strednej odbornej školy hutníckej ŽP. Už niekoľko ročníkov sa súťažilo v dvoch kategóriách. Do kategórie A patria starší žiaci z 3. a 4. ročníkov, našu školu reprezentoval žiak Miroslav Antal, tretíak odboru mechanik mechatronik. Mladších žiakov 1. a 2. ročníka kategórie B zastupoval druhák Dominik Géč rovnakého odboru. Súťaž sa konala na pôde SPŠ Jozefa Murgaša v Banskej Bystrici 1. decembra 2016.

Študenti sa riadili podľa organizačno-technických pokynov v zmysle Smernice Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR č. 6/2013. Po úvodných slovách riaditeľa školy a organizačných pokynoch sa spoločne pustili do prvej teoretickej časti. Bola realizovaná testom s 30-timi otázkami z elektrotechiky a elektroniky, s jednoznačnou odpoveďou z výberu štyroch možností. Za každú správnu odpoveď si na svoje konto pripísali po jednom bode.

V druhej, praktickej časti, si mohli maximálne pripočítať 90 bodov. Boli rozdelené nasledovne: za správny návrh plošného spoja 20 bodov, za kvalitu spájkovania 15 bodov, 5 bodov za čistotu prevedenia a posledných 50 bodov za funkčnosť celého výrobku. Úlohou bolo vytvorenie „Elektronického rozhodcu“, podľa predloženej schémy zapojenia. Je to zapojenie, ktoré pomáha pri ťažkých rozhodnutiach typu ÁNO alebo NIE. Po stlačení tlačidla začnú striedavo blikať červená a zelená LED, pričom rýchlosť blikania sa postupne spomaľuje, až nakoniec ostane svietiť len jedna odpoveď. Nasledne, po pár sekundách, zapojenie samo vypne. Návrh plošného spoja naši študenti

realizovali pomocou programu EAGLE. Museli sa dosť potrápiť s knižnicami, ktoré slúžia na výber puzdiel jednotlivých pasívnych a aktívnych súčiastok. Keďže máme len demo verzie, je potrebné pre budúcnosť tento stav zmeniť, ak chceme pokračovať v takomto type súťaží.

Naším žiakom sa nepodarilo dané zapojenie oživiť. Svoje chyby nedokázali v časovom limite odstrániť a tým sa neprebojovali na popredné miesta. I napriek tomu je to veľmi krásny výsledok, pretože bojovali so svojimi rovesníkmi z takých škôl, ako je SPŠ J. Murgaša v Banskej Bystrici, SOŠ informačných technológií Banská Bystrica, SOŠ G. Viesta č. 6 Revúca, SOŠ technická Lučenec, SOŠ technická a agropotravinárska Rimavská Sobota, SOŠ technická v Žiari nad Hronom.

Podarilo sa nám so ctou reprezentovať školu a na budúci rok sa pokúsime obsadiť popredné miesta. Miroslav Antal po súťaži konštatoval: „Je to pre mňa nová skúsenosť a samozrejme je to iné, ako súťažiť na pôde školy. Budem venovať väčšiu pozornosť práci s EAGLE, aby som neostal zaskočený, ako sa to stalo na tohoročnom krajskom kole súťaže.“ Dominik Géč to zhodnotil slovami: „Mrzí ma, že výrobok nebol funkčný. Moja snaha na nájdenie chyby bola veľká, no nepodarilo sa mi to v časovom limite. Budúci rok, ak sa mi podarí dostať sa na krajské kolo, rád by som sa umiestnil na popredných miestach. Už teraz viem, ktoré medzery musím doplniť.“

Som veľmi rada, že máme takých šikovných študentov a ďakujem im za reprezentáciu školy na takejto, môjmu srdcu blízkej, súťaži. Je naozaj veľmi príjemný pocit, keď naše úsilie dokážu naši študenti takto zúročiť.

ÚSPEŠNÉ KRAJSKÉ KOLO SÚŤAŽE ZENIT

Ing. Ivan Košťál

Už tradične sa naša Súkromná stredná odborná škola hutnícka, Železiarne Podbrezová zapojila do 18. ročníka strojárkej súťaže ZENIT. Zenit, je symbolom dosiahnutia vrcholových vedomostí a zručností žiakov stredných škôl. Túto súťaž organizujú jednotlivé školy pod záštitou Štátneho inštitútu odborného vzdelávania na Slovensku. Do krajského kola postupujú najlepší jednotlivci, ktorí sa presadili v školských kolách. Súťaž medzi deviatimi strednými odbornými školami Banskobystrického kraja sa konala 30. novembra 2016 v Strednej od-

bornej škole techniky a služieb v Brezne. Súťažilo sa v štyroch kategóriách. Kategória A – žiaci stredných priemyselných škôl, kategória B1 – žiaci študijných a učebných odborov zameraných na strojársku súťaž ZENIT. Zenit, je symbolom dosiahnutia vrcholových vedomostí a zručností žiakov stredných škôl. Túto súťaž organizujú jednotlivé školy pod záštitou Štátneho inštitútu odborného vzdelávania na Slovensku. Do krajského kola postupujú najlepší jednotlivci, ktorí sa presadili v školských kolách. Súťaž medzi deviatimi strednými odbornými školami Banskobystrického kraja sa konala 30. novembra 2016 v Strednej od-

bornej škole techniky a služieb v Brezne. Súťažilo sa v štyroch kategóriách. Kategória A – žiaci stredných priemyselných škôl, kategória B1 – žiaci študijných a učebných odborov zameraných na strojársku súťaž ZENIT. Zenit, je symbolom dosiahnutia vrcholových vedomostí a zručností žiakov stredných škôl. Túto súťaž organizujú jednotlivé školy pod záštitou Štátneho inštitútu odborného vzdelávania na Slovensku. Do krajského kola postupujú najlepší jednotlivci, ktorí sa presadili v školských kolách. Súťaž medzi deviatimi strednými odbornými školami Banskobystrického kraja sa konala 30. novembra 2016 v Strednej od-

S Ing. Alenou KVAČKAJOVOU na netradičnú tému:

Začiatky boli ťažké, ale prináša to efekt...

O. Kleinova
noviny@zelpo.sk

Pôvod čínskej medicíny je bohatou klenotnicou ľudského poznania a jeho vznik siaha päťtisíc rokov dozadu, do čias mýtického obdobia starej Číny. Popri klasickej medicíne aj u nás čoraz viac prenikajú alternatívne spôsoby liečby a prevencie. V rozhovore s Ing. Alenou Kvačkajovou sme sa dozvedeli, že jedným z alternatívnych spôsobov zlepšovania zdravia je aj bojové umenie Wujiquan (vu ti čuen) predchodca wushu.

Čo bolo pre teba prvým podnetom dať sa akurát na čínske cvičenie?

- Vždy keď som pozerala dokumenty o Číne, fascinovali ma čínski dôchodcovia elegantne cvičiaci v parkoch a k tomu sa pridala môj osobný zážitok. Kráčala som do strmého kopca a predbehla ma skupina Číňanov (asi z dvoch autobusov) v dôchodkovom veku. Ja som ledva lapala dych, a to som bola o polovicu mladšia od nich. Tí dedkovia a babky vybehli hore akoby nič. Bol to pre mňa veľký šok, ktorý ma posunul k rozhodnutiu niečo robiť.

Je bojové umenie tým správnym riešením?

- Wujiquan je síce bojové umenie, ale môže poslúžiť aj ako zdravotné cvičenie. Rozdiel je v tempe. „Bojovníci“ majú to tempo pohybov omnoho rýchlejšie, pri zdravotnom cvičení tých istých cvikov je cvičenie pomalé, čím pomalšie, tým účinnejšie, ale aj namáhavjšie.

Ako si k nemu prišla?

- Bola som poverená riešením pracovných úloh ohľadne Číny a tak som sa stretla s Mariánom Laššákom, ktorý je majstrom sveta v tomto umení. Prehodili sme pár slov, zmienila som sa o mojom záuj-

me venovať sa čínskemu cvičeniu, samozrejme, vyslovila som aj svoje pochybnosti, či ja s tým môžem teraz začínať a za najväčší problém som považovala skutočnosť, že tu v okolí sa nič také necvičí. On ma ubezpečil, že mnohí Číňania s tým začínajú po päťdesiatke, niekedy aj neskôr. Potešil ma informáciou, že budú v Brezne otvárať kurz čínskych zdravotných cvičení. Neváhala som, hneď som sa prihlásila. Odhodlaná som naklusal v stanovenom čase do telocvične a k mojej hrôze som zistila, že sú tam len traja tréneri a ja. S obavami som sa pýtala, či už všetci odišli a oni mi s úsmevom odpovedali, že nikto iný neprišiel. Bolo mi trápne zutekať a tak som začala podľa ich pokynov cvičiť. Bol to nácvik špeciálnej chôdze, ktorá sa pri tomto cvičení používa. Po hodine chodenia po telocvični som sa ledva dotiahla domov a to bývam len asi 150 metrov od telocvične.

Neodradilo ťa to?

- No začiatky boli veru veľmi ťažké a chodila som spočiatku len preto, že mi bolo nepríjemné odmietnuť ochotu tých troch chalanov.

Ako charakterizuješ cvičenie z dnešného pohľadu a čo ti prináša?

- Toto je cvičenie upriamené na hĺbkové svaly a mikroúpony šliach na kostiach. Spočiatku to bolo veľmi bolestivé, v noci som cítila veľké bolesti, ale na druhý deň ráno som už sviežo vstávala z postele. Nikdy to však nebola svalovica tak, ako ju poznáme, tieto bolesti som nazvala šlachovica. V našom európskom cvičebnom systéme sa ide na doraz, filozofiou tohto cvičenia je prestať, keď cítiš bolesť. A tak postupne posúvaš hranicu svojich možností. Svalstvo a šlachy sa vekom skracujú ale týmto cvičením ich postupne možno vraciať do pôvodnej polohy.

Keďže cvičíme vonku, ľudia si už na nás zvykli...

Rozsah pohybu sa vplyvom pravidelného cvičenia zväčšuje neuvěřiteľným spôsobom. Efekt z tohto cvičenia pocítiš pomerne skoro. Pre mňa veľkým zadosťučinením bolo konštatovanie kardiológa, že som v dobrej kondícii – trénovaný človek. **Stále si „sám vojak v poli“?**

- Po čase, keď môj muž videl, ako sa mi zlepšila chôdza, bolesti chrbta ustúpili, prestávala som mať problémy s členkami (následky z čias mojej volejbalovej éry) pridala sa aj on. Začali s nami chodiť aj priatelia, ale nevydržali. Takže sme traja, aj s trénerom Martinom Laššákom, bratom hore spomínaného Mariána, a keďže cvičíme vonku, ľudia si už na nás zvykli, a keď nás nevidia cvičiť, pýtajú sa, čo je s nami. Trvá to takto už štyri roky a zhruba tri – štyrikrát do týždňa. Martinovi, mimochodom bronzovému z majstrovstiev sve-

ta, môžeme ďakovať za trpezlivosť a ochotu učiť nás.

Cvičenia pochádzajú z Číny, ty si túto krajinu aj navštívila, aké poznatky si si odtiaľ priniesla?

- Veľmi sa mi tam páčilo, chutila mi strava, z ktorej sa pokúšam niečo preniesť aj do našej kuchyne a čo ma upútalo najviac? Bol to pohľad na Číňanov cvičiacich, tancujúcich alebo púšťajúcich si šarkanov vonku v parku. Podotýkam, v akomkoľvek veku.

Čo odkážeš tým, ktorí by aj chceli takto cvičiť, ale váhajú.

- Treba to skúsiť, nenechať sa odradiť tým, že je to na naše pomery čudné a treba sa odosobniť aj od toho, že sa na vás pozerá niekto spoza záclony. Tak, ako sa deti vonku hrajú, tak samozrejme je aj to, že my vonku cvičíme. Ak by niekto mal záujem, môže sa pridať. Dôležité je

však vydržať aspoň mesiac a až vtedy posudzovať, či v tom chcem pokračovať.

Aký je tvoj cieľ v tejto oblasti na najbližšie obdobie?

- Z dvanástich sérií po šesť zložených cvikoch ovládam už desať. Hoci sme sa popri tom naučili aj cvičenia iného charakteru, napr. dychové alebo zvukové, chceli by sme dosiahnuť uzavretý cyklus série, a tak zvládnuť cviky od hlavy až po päty.

“ V našom európskom cvičebnom systéme sa ide na doraz, filozofiou tohto cvičenia je prestať, keď cítiš bolesť. A tak postupne posúvaš hranicu svojich možností.

Pyramída pre zdravie

O. Kleinova
noviny@zelpo.sk

Päťtisíc rokov starými sú egyptské pyramídy, stavby s neobyčajnými vlastnosťami, ktorým sa pripisujú aj schopnosti liečivých účinkov a prenášania energie. Výskumom ich liečivého fenoménu sa zaoberajú vedci po celom svete. V brazílskom Sao Paulo vznikol jeden z prvých inštitútov, ktorý ponúka terapiu energiou pyramíd. Základné liečivé účinky pyramíd spočívajú v zlepšení odolnosti a povzbudení činnosti vnútorných orgánov. Ich hlavnou úlohou je regulácia procesov, prebiehajúcich v organizme, preto má zvyšovať alebo znižovať krvný tlak (v závislosti od potreby) a zvyšovať, alebo znižovať tvorbu žalúdočných štiav. Liečivá energia pyramídy sa kumuluje v jednej tretine jej výšky a preto by sa mal chory orgán ocitnúť práve v tejto výške.

V rôznych zdrojoch, ktoré popisujú účinky pôsobenia energie z pyramídy, sa autori zhodujú v tom, že ide o podporný alternatívny liečebný postup, súbežne používaný s klasickou liečebnou medicínou. Využíva pozitívny

V mnohých strediskách využívajú návštevníci pobyt pod pyramídou. Jedným z nich sú aj Tále a.s. F. A. Nociarová

účinok tejto energie na ľudský organizmus. Pyramídálna energia priaznivo a účinne pôsobí v urýchlení liečby poúrazových stavov, liečby vertebrogénnych ochorení (bolesť chrbtice) a ochorení pohybového aparátu. Vzhľadom na to sa zatiaľ najviac využíva v odbore fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia. Pôsobí aj relaxačne a účinne pomáha regenerovať myseľ pri nadmernom psychickom zaťažení. Má pozitívne účinky aj pri niektorých interných ochoreniach, napríklad vredovej chorobe žalúdka a dvanás-

torníka. Pyramídálna energia regeneruje a reguluje samouzdravovacie procesy. Stovky pokusov potvrdili, že pravidelné používanie pyramíd k liečbe spôsobuje celkové ustúpenie aj závažnejších chorôb, nielen ich príznakov. Osobám so zvýšeným krvným tlakom tlak znižuje, veľmi nízky zasa upravuje do normálu. Niekomu stačí pobudnúť pod pyramídou pätnásť minút, niekomu päť – osem hodín. Je to individuálne, ale pri opakovanom pobyte sa nepochybne dostavia pozitívne účinky.

ZIMA V SKI TÁLE

SILVESTROVSKÝ TÝŽDEŇ V SKI TÁLE

26.12. 2016 – 7.1. 2017

DENNE VÁS POZÝVAME NA: • Grilované špeciality • Francúzske palacinky • Večerné lyžovanie • Detský kútik v reštaurácii Stodola • Animačný program a súťaže • DJ Igor Koller

29. 12. 2016

KMEŤOBAND

KONCERT

VSTUPNÉ

9€

31. 12. 2016

SILVESTER

V STODOLE

VSTUPNÉ

44€

ZAMESTNANECKÉ LYŽIARSKÉ LÍSTKY V STREDISKU SKI TÁLE

Zamestnanci spoločnosti Železiarne Podbrezová a.s. a všetkých došľachovaných spoločností si môžu zakúpiť výhodné lyžiarske lístky platné v stredisku Ski Tále - 20 jazd za 11 € (+ 2 € vratná záloha za bezkontaktnú chipovú kartu). Lístky budú k dispozícii v pokladniach jednotlivých spoločností.

infotale@tale.sk
facebook: Ski, Golf & Hotel Resort Tále
www.skitala.sk

Hutník, športovec a umelec so životným krédom

Pomáhať ľuďom a rozveseliť aj tých, ktorí sa už prestali smiať

V. Kúkolová
noviny@zelpo.sk

Viac ako šesťdesiat zamestnancov Železiarní Podbrezová a.s. odišlo v tomto roku do zasluženého starobného a predčasného starobného dôchodku. K tým decembrovým sa pripojí aj Peter Zifčák, ktorého prvým pracoviskom bola zvarovňa rúr veľkých priemerov a v roku 1989 prestúpil do oceliarnie. Po tridsiatich troch rokoch v profesii prevádzkovej technika sme si spolu zaspomínali:

Z profesijného pohľadu, ako by si charakterizoval roky v podbrezovských železiarňach?

- Roky, ktoré som prežil v akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová, ako aj tie predošlé roky v Mostárni Brezno, sa točili vždy okolo žeriavov, ich kontrol, opráv, ale aj ich obsluhy - žeriavníkov, viazačov a ich teoretického a praktického zaškolenia. V zdvíhadlovej doprave sa v porovnaní s minulosťou toho veľa nezmenilo, pretože drvivá väčšina žeriavov v oceliarni je zo sedemdesiatych a osemdesiatych rokov, ďalšie z deväťdesiatych rokov a pár z nich bolo vyrobených po roku 2000. Za tie roky sa aj v tejto oblasti modernizovalo, v žeriavoch pribúda elektronika, viacero bezpečnostných prvkov a diaľkové ovládanie.

Ktoré z pracovných okamihov, či vývoja spoločnosti ti ostanú navždy vryté v pamäti?

- Určite to budú prvé roky, ktoré som prežil vo zvarovni rúr veľkých priemerov do deväťdesiatych rokov, ale aj v oceliarni, kde v rámci veľkých investičných akcií bola rozšírená nielen elektrooceliareň, pribudol nový 60 tonový pecný agregát, ale aj nový sádzací žeriav s nosnosťou 160 ton a bolo realizovaných množstvo ďalších modernizačných zmien. K nim môžeme pripočítať aj ďalšie z roku 2013 - zariadenie plynulého odlievania ocele tretej generácie a nové odprášenie pecí.

Práca technika žeriavov ma vždy naplňala, bola plná každodenných zmien. Nemalou mierou k tomu prispeli aj dobré kolektívy, či už v bývalej zvarovni rúr, ale aj super kolektív v oceliarni.

Tvoj život nebol len o práci, ale aj o športovo-spoločenskom vyžití. Čo pre teba znamená napríklad šport?

- Môjim životným koníčkom je futbal, ktorý ma doviedol do železiarni po odchode z Mostárne Brezno a pobežoval som tu po ihriskách asi osem rokov. Aj po päťdesiatke som bol nielen hráčom, ale aj trénerom na iných futbalových ihriskách - v Čiernom Balogu, vo Valaskej, v

Osblí, Hornej Lehote... Spomenúť musím aj druhú športovú záľubu a tou bol volejbal, reprezentoval som Železiarne Podbrezová v tíme muži MIX viac ako dvadsať rokov. Pohyb mi je vlastný dodnes, rekreačne sa venujem behu, zahrám si futbal alebo v činziaku stolný tenis.

Humor, ten kreslený, ti učaroval. Aké úspechy si dosiahol v tejto oblasti?

- Humor, tak ako aj moja práca v podbrezovských železiarňach, patria k môjmu každodennému životu. Mne určite učaroval viac ten kreslený humor, ktorému sa venujem od svojich detských rokov až dodnes. Nakreslil som nespočetné množstvo karikatúr, ktoré boli uverejnené v rôznych slovenských periodikách, celkovo mi vyšlo vyše 4500 karikatúr. S mojou tvorbou sa spolupracovníci mohli neraz stretnúť na stránkach Podbrezovana, v tomto roku najčastejšie pri krížovkách. V roku 2013 som sa zapísal do Knihy slovenských rekordov, keď som nakreslil najväčší slovenský vtíp rozmeru 24,15 metra štvorcového. Moja doterajšia tvorba, to je množstvo ocenení z rôznych súťaží kresleného humoru doma, ako aj v zahraničí.

V roku 2004 si sa zapojil aj do literárnej tvorby. Ilustroval si knihu Boženy Bobákovéj Sólá hlások a o štyri roky neskôr knihu Jána Repku, bývalého šéfredaktora

Podbrezovana, Elixír zdravia zvaný med. Inšpirovalo ťa to k vlastnej literárnej tvorbe?

- Určite, aj ilustrácie mi dopomohli k literárnej tvorbe. Po ilustráciách spomínaných dvoch kníh som sa rozhodol po dlhých rokoch napísať a ilustrovať aj svoju vlastnú prvotinu - Rozprávky spod Skalky, ktorá bola vydaná v roku 2014 a minulý mesiac som pokrstil svoje druhé dielo Rozprávky z krajiny vychádzajúceho mesiaca. Ako sa bude uberať moja tvorba do budúcnosti sa uvidí, idem do dôchodku a dúfam, že nebudem mať menej voľného času, ako doposiaľ.

Prezradíš nám tvoj najzaujímavejší vianočný zážitok?

- Najzaujímavejší vianočný zážitok spadá určite do detských čias. Dostal som pod stromček krásne zvýšené kožené čižmičky s tvrdou podrážkou a na druhý deň som na ne primontoval kľúčikom korčule, čepiky. Samozrejme, že pri hokeji sa podrážky na čižmách odtrhli a verte, že ešte veľa zimných dní som musel podrážky podbýjať alebo podliepať tak, aby som mohol v nich chodiť do školy a čo bolo hlavné, aby mi na to neprišli rodičia.

Želanie na záver?

- Chcem zaželať všetkým pracovníkom ŽP do ďalších rokov pevné zdravie, dostatok zákaziek a pokojné blížiace sa vianočné sviatky.

Blahoželáme

pracovné jubileá
40-ročné
Ivan DUNAJSKÝ

30-ročné
Martin PAČESA

20-ročné
Ing. Iveta ANTALÍKOVÁ

životné jubileá
Renáta GIERTLOVÁ
Ján GREKČO
Štefan ŠVANTNER
Igor KINDERNAY
Katarína KLIMENTOVÁ
Ing. Ivan KOLAJ
Juraj KORDÍK
Cyril KOVÁČ
Imrich KOVÁČ
Ján KVIETOK
Michal MIKLOVIČ
Miroslav VEŽDÚR
Mária FAŠKOVÁ
Ľubomír KOVÁČ
Ing. Milan KYSEL
Pavel KYZEK
Stanislav KYZEK
Vladimír ŠKVARKA
Ján ŠVIDRÁŇ
Štefan VANÍK
Ing. Jozef ZERZAN

V novembri odišli

do predčasného starobného dôchodku
Ján FLOSNÍK
Ivan PEKÁR

do starobného dôchodku
Vojtech BOHÁČIK

V mene vedenia akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová im ďakujeme za odvedenú prácu a do ďalších rokov života želáme veľa slnečných dní.

Autor: PK	súpis dní a mesiacov	T3	zaseknutie	argón (chem.)	❄️	oblečenie	ozdoba zápästia	ženské meno	slovesný zápor	❄️	nie ostro	nejedovatý had	predložka	4 v Ríme	štáva po maďarsky
žací nástroj					tamten					robit tupým technická bylina					
plošná miera					T2 polovica										
strelná zbraň				časť tváre šampanské					typ prehrávača osobné zámeno					česká rieka	podarúнок
Európska liga			nočný vták Krajská rada					patriáci ocovi elektrónvolt					končatina Okresný výbor		
chemický prvok					premieria brest po česky						hřba				
temný (angl.)					srbské mužské meno rádium (chem.)						kočovník				
plošná miera			kúzo časť zemského povrchu					odznova	skončil s pitím						
pera				hliník (chem.) ženské meno			záručná doba kyslá pochutina								
Pomôcky: RÍČIN, JILM, LÉ	Slovenské technické normy	Eduard (cudz.) umiera (bás.)			cudzía predpona (jeden) kód nemeckej značky										
neznesiteľný zápach					ženský účes MPZ Rumunská										
T1															
nenavinul															

JEDEN Z VÁS ZÍSKA FUTBALOVÝ DRES PODPÍSANÝ A-mužstvom FO ŽP Šport

- Pod vianočný stromček futbalovému... T1 - T3. Vylúštenú tajničku posielajte do redakcie do 10. januára 2017.

Poďakovanie

Ďakujeme riaditeľke ŽP Bytos Ing. Věre Bulákovéj a zainteresovaným pracovníkom za ústretovosť a bezproblémový priebeh celej obnovy bytovky č. 205 na Štiavničke. Pani riaditeľke zvlášť ďakujeme za pomoc pri zabezpečení výrubu stromov, ktoré nám dlhodobo strpčovali život a bez jej zásahu by tam stáli ešte dlho.

Obyvatelia bytovky

Lyžiarska škola

Akciová spoločnosť ŽP Šport organizuje pre deti zamestnancov Železiarní Podbrezová a.s. a ich dcérskych spoločností v januári až v marci 2017 lyžiarsku školu v areáli na Táloch, pod vedením inštruktorov. Vyučba bude prebiehať desať dní počas víkendov. Doprava účastníkov bude zabezpečená autobusom ŽP Šport, a.s., s odchodom z Podbrezovej cez Valaskú, Brezno na Tále, s predpokladaným návratom o 14. hodine. Záujemcovia, hláste sa na číse 654 1220, 654 1221.

Povinnosť nahlásiť zmenu ZP

Zamestnanci, ktorí k 1. januáru menia zdravotnú poisťovňu musia túto skutočnosť čo najskôr nahlásiť na personálnom odbore, respektívne v príslušnej mzdovej účtarni. V súlade s článkom 5 ods. 5 Pracovného poriadku Železiarní Podbrezová sú všetci zamestnanci spoločnosti povinní nahlásiť uvedenú zmenu najneskôr do piatich kalendárnych dní.

S Pablom Podiom, stredopoliarom A – mužstva ŽP ŠPORT

Na Vianoce sa nás stretne aj tridsať...

O. Kleinová
noviny@zelpo.sk

Narodil sa v Argentíne, v mestečku La Playosa, v ŽP Šport, a.s., pôsobí od roku 2008.

Čo pre vás znamenajú Vianoce?

- Pre mňa v prvom rade dobrý pocit z toho, že budem so svojou rodinou, ktorú som nevidel už pomaly rok. Naše Vianoce, to je stretnutie celej rodiny. Mám o rok staršieho brata a o šesť rokov mladšiu sestru, ktorá už má aj malú dcérku. Prídu aj bratrance a všetci spolu oslavujeme, že sme spolu. Vianoce sú sviatky rodiny a my sme veľká rodina, niekedy sa nás stretne aj tridsať.

Ako si spomínate na vianočné sviatky z detstva?

- Starý otec má ranč a moja mama tam vyrástla. Vždy som sa ako malý chlapec tešil na vianočné prázdniny, keď sme chodili na ranč. Bolo ich deväť súrodencov. Stretlo sa nás tam aj štyridsať a bolo veselo. Vonku bolo teplo a my, deti, sme si mohli robiť, čo sme chceli, jazdili sme na koňoch, na traktore... Bolo tam vždy veselo a ja na to veľmi rád spomínam.

“V našej rodine si dávame malé darčeky, ktoré budú po celý rok pripomínať obdarovanému, kto mu to daroval.

Aké darčeky ste dostávali najčastejšie?

- Starká ma už hádam dvadsaťpäť rokov obdarúva na Vianoce ponožkami, teraz už do nich vkladá aj nejaké peniažky. V detstve sme dostávali hračky a rôzne drobnosti.

Spomínate si na darček, ktorý vám bol najmilší?

- Mal som tri či štyri roky, keď brat dostal trojkolku, takže to bol aj môj darček a ten nás obidvoch veľmi potešil.

Čo je u vás symbolom Vianoc?

- Podobne ako u vás. Vianočný stromček máme taký istý, ale umelý, máme na ňom gule, anjelíky..., ako na Slovensku.

Priblížite nám Štedrý deň vo vašej rodine?

- Dopoludnia sú ešte niektorí v práci, je to totiž normálny pracovný deň. Od obeda sa však všetci chystáme už na Štedrý večer. Pripravujeme jedlo,

niečo sa upečie... U nás sa nepodáva kapor, ako u vás, my už poobede začíname piecť v záhrade prasiatko alebo barančeka. Rodina sa pomaly schádza

a podvečer je nás aj okolo tridsať. Aj my, ako väčšina Argentínčanov, ideme pred večerou na svätú omšu. Keď sa vrátíme, zasadneme k štedrovecernému stolu, kde máme chutné prasiatko, rôzne druhy šalátov, tradičné koláče pripomínajúce turecký med a pandulce s hrozičkami, čokoládou, podobné bábovke. Odkedy žijem na Slovensku, nosím nejakú dobrú „domácu“ na prípitok a všetci sa na

tešia. Inak si pripíjame šampanským. O polnoci je veľký ohňostroj a začína sa zábava, ktorá trvá do druhého dňa.

Čím zvyknete obdarúvať svojich blízkych?

- V našej rodine si dávame malé darčeky, ktoré budú po celý rok pripomínať obdarovanému, kto mu to daroval. Potrebne veci si kupujeme po celý rok, takže naozaj len drobné darčeky.

Čo sa vám vybaví, keď sa začína hovoriť o Vianociach?

- Jahodová torta, ktorú mi pečie starká a všetci ju majú radi. Ako som odišiel na Slovensko, pečie ju len keď prídem ja a všetci mi to zaslievajú.

Vy zrejme kupujete darčeky na Slovensku. Už máte niečo pripravené?

- Malej neterke som už čosi pokúpil.

Naše stretnutia sú veselé a želim si, aby to tak bolo vždy

Tá malá parádica má dva a pol roka, tak už som jej kúpil náušničky, parfum, kroksy. Každému pokúpim niečo malé, čo im ma bude pripomínať. Nemôžem nakúpiť veľa, lebo sa mi to nepomestí do batožiny.

Okúsili ste už aj čaro slovenských Vianoc?

- Za tých osem rokov čo som tu, ešte nie. Vzhľadom na vzdialenosť, domov chodím len raz do roka a Vianoce doma si rozhodne nenechám ujsť.

Kedy odchádzate?

- Šestnásteho decembra letím z Viedne, vraciam sa deviateho januára. Keď prídem domov, všetkých chcem vidieť, ponavštevovať rodinu, kamarátov a ten čas mi neuvieriteľne rýchlo preletí.

A čo vaši, boli vás už pozrieť na Slo-

vensku?

- Rodičia tu raz boli a boli veľmi uveličení z krásnej slovenskej prírody. My žijeme sedemsto kilometrov od mora vo vnútrozemí, je to taká planina. Radi sa sem ešte vrátia, možno na rok.

Čo by ste si priali tohto roku pod vianočný stromček?

- Želám si, aby aj tieto Vianoce boli u nás veselé, aby sme sa stretli všetci v plnom zdraví a v pohode.

Čo zažaláte vašim spoluhráčom a fanúšikom?

- Aby bol aj budúci rok pre nás taký, ako tento, aby sme si udržali svoje pozície v tabuľke a samozrejme všetkým, aj čitateľom Podbrezovana želim, aby prežili šťastné Vianoce v kruhu svojich rodín a v zdraví a pohode.

S Danielom Tepšom, A – mužstvo kolkárov ŽP ŠPORT

Slávime pravoslávne, aj katolícke Vianoce

M. Kozák

Pochádza z Debljača v Srbsku, reprezentant KO ŽP ŠPORT.

Čo pre vás znamenajú Vianoce?

- Obdobie Vianoc pre mňa znamená hlavne to, že sa počas nich stretnem so svojimi najbližšími z rodiny a tak tiež so svojimi priateľmi, keďže väčšinu času trávim tu na Slovensku.

Srbi slávia Vianoce podľa Juliánskeho kalendára, kedy to je?

- Badnje večer (Štedrý večer) je u nás 6. januára a 7. januára narodenie Ježiša Krista – Božič.

Opišete nám, ako to u vás v rodine vyzerá na Badnje večer?

- V tento deň sa končí obdobie štyridsaťdňového pôstu. Vo večerných hodinách navštevujeme kostol, kde sa na omši páli pred kostolom tradičné Badnje drvo (vatra - oheň). Potom sa rodina stretáva doma, kde máme spoločnú večeru.

Aké sú vaše tradičné štedrovecerné jedlá?

- Sarma (jedlo z mäsa a ryže zabalené v kapustovom liste), ryby, pita s makom alebo pôstne štrúdle.

Ako si spomínate na Vianoce svojho detstva?

- Vianočné sviatky som trávil väčšinou u svojich starých rodičov. S dedom

som chodieval do lesa, kde sme hľadali práve drevinu Badnjak, ktorá sa používa na výrobu veľkej vatry pri kostole.

Aký bol váš najmilší darček, ktorý ste dostali?

- U nás sa v minulosti darčeky príliš nedávali. Avšak niečo predsa len áno, a to boli tradičné biele pletené vlnené ponožky, ktoré vyrábala ručne moja babka.

Akými darčekom obdarúvate vy svojich najbližších?

- Čo sa týka darčkov, je to taká klasika dnešnej doby. Je to oblečenie, elektronika alebo veci, ktoré by sa zišli u nás doma.

Okúsili ste už niekedy čaro slovenských Vianoc?

- Na Slovensku som počas vašich sviatkov ešte nebol. Toto obdobie trávim doma, kde odohrám ešte posledné kolkárske turnaje a keďže v meste, v ktorom bývam, sa slávia nielen pravoslávne, ale aj katolícke Vianoce, tak v podstate slávime aj tieto Vianoce.

Čo zažaláte všetkým v tomto predvianočnom čase?

- Všetkým čitateľom prajem hlavne veľa zdravia, pokojné prežitie sviatkov v kruhu svojich najbližších a v novom roku veľa úspechov, aby bol nový rok lepší, ako ten predchádzajúci.

Foto: A. Nociarová

Súčasná slovenská športová špička na hrade Ľupča

M. Jančovič

Futbal a hokej patria nielen na Slovensku k najpopulárnejším športom. Každý chlapec vie kopnúť do lopty a tí zdatnejší a odvážnejší sa nebáli vyjsť v zime na zamrznutý rybník s hokejkou v ruke. Mnohí časom z detských hier vyrástli a športu sa venujú už len ako fanúšikovia reprezentácie, či obľúbeného klubu pri televíznych prenosoch, no ostatní žijú športom dodnes a to doslova.

Stať sa profesionálnym futbalistom, či hokejistom sa podarí skutočne len málokomu, a tak väčšinu z nás teší aspoň lokálna, či srdcová príslušnosť k športovému klubu.

Takými sú pre nás Futbalový klub ŽP Šport Podbrezová a v hokeji HC 05 iClinic Banská Bystrica. Oba tímy v aktuálnom ročníku v najvyšších súťažiach na Slovensku podávajú skvelé výkony, o čom svedčí titul jesenného vicemajstra pre podbrezovských futbalistov a hokejisti dokonca vedú tabuľku Extraligy (k dátumu 8. december 2016, pozn. red.). Stretnúť, či vidieť pokope súčasnú slovenskú futbalovú a hokejovú špičku nie je jednoduché, no v predvianočnom čase sa sny plnia akosi jednoduchšie a tak sa spomínaní profesionálni športovci stretli v strede týždňa na hrade Ľupča, aby bližšie spoznali aj kúsok histó-

rie z nášho kraja. Prehliadku absolvovali všetci spolu a so záujmom si prezreli rekonštruované časti hradu, vypočuli si výklad, ale aj zaujímavosti, o ktorých im rozprával kastelán Vladimír Homola.

Nakoniec sa trochu uzimiení zohriali pri malom občerstvení, vymenili si názory, či postrehy, tak zo spoločného popoludnia, ako aj z úspešného účinkovania tímov v najvyšších súťažiach. Aj takéto stretnutie určite prispieva k tomu, aby vo svojich profi – životoch našli hokejisti, či futbalisti nový kúsok hrlosti spočívajúci v krásach stredného Slovenska a nášho, resp. ich blízkeho okolia.

